

Dragan Daničić

Bagrem je prošao, a kako smo mi prošli na bagremu, sami najbolje znamo.

Šta sada da se radi?

Na stacionaru, proizvodnja matica, razrojavanje, saniranje i praćenje društava koja su razrojena, nega rojeva. Ko nije započeo uzgoj matica u predhodnom periodu, sada je krajnje vreme, bez obzira da li planira uveđanje pšelinjaka ili ne. Posebnu pažnju treba obratiti na negu rojeva. Pratiti kako matica zaleže, kakvo je stanje sa hranom. Rojeve stimulatивно prihranjivati.

Seleci pčelari, ukoliko sele na lipu, već odavno su tamo. Skoro svi su na Fruškoj Gori. Tamo sam 25 godina selio pčele. Treba imati na umu da Fruška Gora nema vode, pa je postavljanje pojila obavezno. Neki beogradski pčelari su u Košutnjaku. Jos pre desetak dana sam video poredjane košnice duz rakovičkog puta. Medjutim Fruška Gora je najbogatija lipom. Ima je i u okolini Vršca, ali invazija pčelara je na Frušku Goru. Lipa može da bude veoma zahvalna, ali može i da omane (što se često dešava).

Vreme za selidbu na suncokret je tu. To je, zadnjih godina, najsigurnija paša. Znači, selidba u Vojvodinu. Pre selidbe, obavezno se raspitati u kombinatu o sorti suncokreta, pitati za dozvolu za smeštaj košnica, obeležiti mesto, stupiti u kontakt sa lokalnim pčelarima. Obavezno pripremiti po par satnih osnova. Na suncokretu pčele najbolje izradjuju satne osnove.

Na žalost, jedan od zadataka pčelara je i čuvanje košnica od kradje. Ja, kada sam selio,

obavezno sam se udruživao sa još dva ili tri pčelara, pa smo organizovali dežurstva na pčelinjaku. Jednostavno, krali su mi pčele, pa sam morao da ih čuvam. Nesreća je što su, zadnjih godina, kradje postale masovna pojava. Krađu se košnice, krađu se leglo, krađu se matice, krađu se med, krađu se mlade pčele, krađu se sve. Takvi smo mi, pčelari. {jcomments on}